

Сәхбетдинова Гөлсинә

Зәкәрия кызы

Сәхбетдинова Гөлсинә Зәкәрия кызы 1960 елның 8 июнендә Мөслим районы Вәрәшбаш авылында туа. 1968-1974 елларда Вәрәшбаш сигезьеллык мәктәбendә укый. 1974-1976 елларда Мөслим урта мәктәбendә укый. 1977-1982 елларда Казан дәүләт педагогия институтын тәмамлап Мөслим районына эшкә кайта. 1982 елда Яңа Усы сгезьеллык мәктәбendә хезмәт юлын башлап жибәрә. 1998 елда Вәрәшбаш тулы булмаган урта мәктәбendә татар теле һәм әдәбияты укытучы итеп билгеләнә. Башта укыту-тәрбия эшләре буенча завуч, соңрак директор вазифаларын башкара. 2016 елда лаеклы ялга чыга.

(Хасәннова Миләүшәнәң язмасыннан өзек)

Сәхбетдинова Г.З. югары категорияле татар теле һәм әдәбияты укытучысы. Эш стажы 33 ел. Гөлсинә Зәкәровна үз фәненә чын күңелдән бирелгән, таләпчән укытучы. Шуңа күрә дә аның укучылары ел саен татар теленнән фән олимпиадаларында, фәнни-гамәли конференцияләрдә, конкурсларда катнашып призлы урыннар яулыйлар. Укытучыларның статусын күтәрү өчен күп санлы проектларда, грантларда катнашабыз. 2014 елда Гөлсинә Закаровна “Иң яхшы укытучы” грантында катнашып жиңү яулады. Яшь буынга белем һәм тәрбия бирү өлкәсендә зур уңышларга ирешкәнә өчен 2015 елда район башлыгының Мактау грамотасына лаек булды. Хатын-кыз ул табигатьнең иң гүзәл баласы: ир-атның һавасы, йортның кояшы, тормышның челтерәп аккан чишмәсе, - дип юкка гына әйтмиләрдер. Чыннан да, гүзәл затларыбызның зирәклегә, акылы белән генә тормышны жайлап, дөньяны ямьләп була, ләбаса.

Бу дөньяда иң кыйммәтле нәрсә – кеше гомере. Әле яңа гына мин яшим дип дөньяга аваз саласың, кай арада инде аккан судай гомер үзенең олылыгын дистәләгән еллар белән билгели. Кечкенә чакта һәр туган көнне шатлык-сөөнечләр белән көтеп аласың, тизрәк үсәсе, зур буласы килә. Ә еллар узган саен адәм баласы үзенең туган көннәрен сабыррак каршы ала башлый. Артка борылып караган саен узган гомер юллары, истәлекләре күз алдына килә. Узган еллар, үтелгән юллар заяга узмаганлыгы, гомер көзләренә кергәндә жимешләр инде өлгергәнме – менә шуларны экрен генә барлый башлайсың. Хатын – кыз исә, бу чорда алдын – артын уйлап акыл белән эш итә, жиде кат үлчәп бер кат кисә.

Бер биргәнгә бирә бит ул Ходай: чибәрлек дисеңме, акыл – тырышлык дисеңме, барысы да артыгы белән ул ханымда. Сүзем Вәрәшбаш төп гомуми белем бирү мәктәбе директоры Сәхбетдинова Гөлсинә Зәкәр кызы турында. Әтисе Зәкәрия абый белән әнисе Лена апаның беренче балалары булып дөньяга аваз сала ул. Кечкенәдән дусларын, ике сөңлесен әйдәп барырга, лидер булырга ярата, һәрвакыт егылганга кул бирергә, мохтажларга ярдәм итәргә ашыга. Кешегә үзенең күрсәтер өчен әллә ни кирәкми: күзгә карап дөресен әйтә белүне зур батырлыкка саныйм мин. Гөлсинә Зәкәровна да шундый, арттан сөйләнеп йөрүне жене сөйми, берәр аңлашылмаучанлык булса, шунда ук ачыклык кертергә тырыша. Мин аңа карап-карап йөрим дә, көнләшеп үк куям: “Бу кеше чыннан да житәкче булып өчен туган икән, - дип уйлыйм. Үз кул астында эшләүчеләргә “эш фронты” күрсәтә белү, тыңата алу зур талант бит ул. Гөлсинә Зәкәровна һәр эшненә жиренә житкерелеп башкарылуын таләп итә. Гомумән әйткәндә, тыңгысыз жан.

Гөлсинә апа гаиләсендә дә чын мәгънәсендә бәхетле кеше: тормыш иптәше Заһир абыйның кадерле хатыны, балаларының яраткан әнисе. Инде уллары Рунар белән Илнары гаиләле, малайлардан соң туган алма кебек кызы Алсуы Казан шәһәрендә югары уку йортында укый. “Түтәлене түтәле”- (шүрәлене сөйлә әле) дия-дия өч оныгы үсеп килә. Яшәү яменәң асылы гаиләңдә татулык, эш урынында яхшылык булса гына күренә шул.